

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 71598-07-17 רז נ' לוי ואח'

1

לפני כבוד השופטת אביגיל כהן

המבקש: אוריאל רז
ע"י ב"ב עו"ד זיו גלסברג

נגד

המשיבים: 1. אורי לוי
2. אורי פירוז
3. איי אמ סי ייעוץ ושיווק

2

החלטה

3

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו (כב' השופט רז נבון) מיום 16.7.17 בת"ק 49785-12-16.

5

2. המבקש הגיש תביעה קטנה על סך 24,000 ₪ נגד המשיבים. עניינה של התביעה בשיגור 19 הודעות פרסומת בדוא"ל בין התאריכים 25.11.15 – 25.11.16, תוך הפרה נטענת של הוראות לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת"), סעיף 2 (א) לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן") ותקנות מס ערך מוסף, התשל"ו – 1976 (להלן: "תקנות מס ערך מוסף").

12

בכתב התביעה נטען כי בחודש נובמבר 2015 קיבל המבקש 3 הודעות פרסומת ויתר ההודעות (16 במספרן) התקבלו לאחר שהמבקש נרשם ביום 13.11.16 באתר האינטרנט של המשיבה 3, לקורס ללא עלות, עד ליום 25.11.16, אז הוסר המבקש מרשימת התפוצה של המשיבה 3.

16

17

18

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 17-07-71598 רז נ' לוי ואח'

ביתר פירוט, נטען כי לאחר שהמבקש נרשם לאתר, אזי מיום 13.11.16 ועד ליום 20.11.16, קיבל 5 הודעות פרסומת. ביום 20.11.16 שלח המבקש הודעת סירוב ואולם בין התאריכים 21.11.16 עד 23.11.16 התקבלו 5 הודעות פרסומת נוספות.

ביום 23.11.16 שלח הודעת סירוב נוספת אולם עוד באותו יום התקבלה הודעת פרסומת נוספת. המבקש פנה באותו יום באמצעות אתר האינטרנט של המשיבים, בדף "צור קשר" אך משך יומיים לאחר מכן התקבלו 5 הודעות נוספות.

בהודעה נוספת שנשלחה ע"י המשיבים נשאל המבקש לכתובת המייל שאליה קיבל את ההודעות. לאחר פנייה זו ביום 25.11.17 הוסר המבקש מרשימת התפוצה.

לטענת המבקש כל 19 ההודעות אינן עומדות בהוראות חוק התקשורת (סעיפים 30 א (ה) (1) (א), 30 א (ה) (1) (ב), 30 א (ה) (1) (ג) (1)), כך שכל אחת מהן יכולה לזכות אותו בפיצוי של 1,000 ₪. סה"כ הסעד הנתבע בגין עילה זו – 19,000 ₪.

עוד נטען כי המשיבים מפרים את חוק הגנת הצרכן ואת תקנות מס ערך מוסף. הסעד הנתבע בגין עילות אלה – 5,000 ₪.

משיבים 1 ו-2 – מנהלים ושותפים במשיבה 3, נתבעו מכוח אחריותם האישית, יחד ולחוד, עם משיבה 3.

המשיבים טענו בכתב ההגנה כי שלושת ההודעות הראשונות שנשלחו בנובמבר 2015 לא נשלחו על ידם. חמשת ההודעות שנשלחו לאחר מכן (עד ליום 20.11.16), נשלחו בהתאם להסכמת המבקש וטופס הרישום באתר כלל הסכמה מפורשת לקבלת דברי פרסומת. עמוד הרישום לאתר צורף כנספח ג' לכתב ההגנה. מצוין בו: **"אני מאשר את תנאי השימוש באתר ומאשר קבלת תוכן פרסומי"**.

גם ההודעות שנשלחו לאחר יום 20.11.16 ועד להסרה ביום 25.11.16 נשלחו כדין. נטען כי אמנם המבקש שלח ביום 20.11.16 הודעת סירוב אך עפ"י תנאי השימוש באתר הסכים כי לרשות המשיבים עומדים **שבעה** ימים להסרה לאחר שביקש את הסרתו במייל חוזר.

כנספח ד' לכתב התביעה צורף צילום של "דף תנאי השימוש" מאתר המשיבה, בו צוין כי:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 71598-07-17 רז נ' לוי ואח'

"במצב בו מבקש הנרשם במייל חוזר להסיר עצמו מרשימת התפוצה אליה נרשם ולא על ידי לחיצה על כפתור "לבטל את הרשמתך" או כפתור "Unsubscribe" אשר נמצא בתחתית המייל, יאלץ להמתין עד 7 ימי עסקים עד להסרתו המלאה מרשימת התפוצה על ידי בעלי האתר. עם זאת, יוכל להסיר את עצמו בכל עת ובמיילי על ידי לחיצה על כפתור "לבטל את הרשמתך" או כפתור "Unsubscribe" שבתחתית כל מייל".

עוד נטען כי הודעת ההסרה הנוספת נשלחה מכתובת דוא"ל לא נכונה. באשר לטענת ההטעיה הצרכנית נטען כי המשיבים לא ביקשו להטעות והעניין תוקן.

3. בדיון שהתקיים ביום 13.7.17 העידו המבקש ומשיבים 1 ו-2. המבקש בדיון הציג נוסחים אחרים לדף הרישום ודף תנאי השימוש באתר של משיבה 3 שהוציא מאתר אינטרנט בשם WEB.ARCHIVE.ORG וטען כי אלה היו דפי האינטרנט בעת שהוא נרשם לאתר ולא הנספחים אשר צורפו לכתב ההגנה. מנגד, המשיבים הסבירו כי שינוי בתנאי השימוש באשר לשמה של החברה, נעשה אחרי הגשת התביעה ע"י המבקש ועדכון בנוגע לשבעת הימים (בנוגע להודעת ההסרה) נעשה כחצי שנה לפני שהמבקש נרשם לאתר וזאת בעקבות תביעה אחרת שהתנהלה נגדם (עמ' 3 שורות 13-26 ועמ' 4 שורות 1-2 לפרוטוקול הדיון מיום 13.7.17).

4. פסק דינו של בימ"ש קמא:
בפסה"ד שניתן ביום 16.7.17 ע"י בימ"ש קמא נדחתה התביעה ברובה.

(1) התביעה בנוגע להפרת הוראות חוק התקשורת נדחתה.

א. בנוגע לשלושת ההודעות הראשונות שנשלחו בחודש נובמבר 2015:
נקבע כי המבקש לא הוכיח שמדובר בהודעות שנשלחו ע"י המשיבים.

ב. בנוגע להודעות הפרסומת ששוגרו למבקש לאחר רישומו לאתר, מיום 13.11.16 ועד ליום 20.11.16 (שליחת הודעת הסירוב):

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 71598-07-17 רז נ' לוי ואח'

בימ"ש קמא קיבל את גרסת המשיבים לפיה הודעות הפרסומת ששוגרו למבקש בין
התאריכים 13.11.16 – 20.11.16 נשלחו בהסכמתו ודחה את גרסת המבקש כפי שנטענה בדיון
לפיה נטען כי לא ניתנה על ידו מעולם הסכמה למשלוח ההודעות וזאת בהסתמך על מסמכים
שהודפסו על ידו מאתר בשם WEB.ARCHIVE.ORG והוצגו לראשונה בדיון.

ג. בנוגע להודעות ששוגרו למבקש לאחר הודעת הסירוב (20.11.16) ועד לביצוע ההסרה (יום
25.11.17):

נקבע כי משלוח הודעות אלה אינו עולה לכדי הפרה של הוראות חוק התקשורת מהנימוקים
הבאים:

- (1) ההסרה בוצעה תוך 7 ימים כפי שנקבע במסגרת תנאי השימוש באתר.
- (2) גם אם תתקבל טענת המבקש לפיה בעת רישומו לאתר לא צוין דבר ההמתנה בת 7 ימים
להסרה הרי שגם אז דין הטענה להידחות הואיל ובקשת ההסרה נעשתה ביום 20.11.16
שלא על לחיצת קישור אוטומטי, אלא בדרך של משלוח בקשת הסר באמצעות דוא"ל וזו
מצריכה בדיקה שהסתיימה לאחר 5 ימים - זמן סביר ואין לצפות בנסיבות אלה, להסרה
מידית.
- (3) יש לזקוף לחובת המבקש את הקשיים שמתעוררים בעקבות כך שפנייתו למשיבים ביום
23.11.16 בבקשת ההסרה נשלחה מדוא"ל אחר מזה שנשלחים דברי הדואר האלקטרוני.
- (4) המשיבים הראו כי פעלו לביצוע ההסרה כבר ביום 20.11.16 וכי תקלה הביאה להמשך
השליחה. תיעוד זה מאיין את רכיב המשלוח "ביודעין".

ד. בהודעות לא צוינה המלה "פרסומת" (אם כי התוכן בחלקו משקף את הקורס החינמי לשיווק
אליו נרשם המבקש).

זחות השולח מופיעה.

בתחתית ההודעות צוינה אפשרות למשלוח הודעות סירוב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 17-07-71598 רז נ' לוי ואח'

1 בימ"ש קמא הדגיש כי אף אם טענות אלה של המבקש היו מוכחות במלואן, הרי משמהות
2 התביעה אינה מוצדקת, אין לפסוק למבקש פיצויים.
3 ההפרה באי ציון המלה "פרסומת" אינה ברף הגבוה, וממילא בימ"ש אינו מחויב לפסוק
4 פיצוי.
5 משנדחו מרבית הטענות והובהר כי המשיבה 3 מנסה להקפיד על הוראות החוק, אין מקום
6 לפסוק פיצוי ביחס לרכיב זה.
7
8 באשר לטענות המבקש הנוגעות להפרת סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן נקבע כי ניתן לומר כי לכל (2)
9 היותר, נגרמה למבקש טרחה מסוימת העולה כדי עוגמת נפש המזכה אותו בפיצוי על סך 500
10 ש"ח בשל כך שבתנאי השימוש צוין כי האתר מופעל ע"י חברת sosimple בע"מ ואין חברה
11 כזו ומי שמפעילה את האתר זו משיבה 3 שהינה שותפות.
12
13 בבקשת רשות ערעור מבוקש ליתן רשות ערעור ולהורות על השבת הדיון לבימ"ש קמא על 5.
14 מנת שייתן פס"ד חדש.
15 המבקש טוען כי בפסה"ד נפלו שגיאות גלויות ונגרם לו עיוות דין ואלה מצדיקים את
16 התערבות ערכאת הערעור.
17 לטענת המבקש, המשיבים הציגו בכתב ההגנה דפי אינטרנט של האתר שתוקן לאחר הגשת
18 כתב התביעה ולא של האתר כפי שהיה ביום הרשמתו של המבקש לאתר (13.11.17), המבקש
19 הציג ביום הדיון ראיות הזמה המוכיחות כי מדובר בזיוף ובימ"ש קמא התעלם מכך ושגה
20 בקביעותו כי היה על המבקש לתקן את תביעתו ולהתייצב לדיון עם מומחה.
21 כן נטען כי בימ"ש קמא שגה בקביעתו כי התקלה במשלוח לאחר בקשת ההסרה מאיינת את
22 רכיב "בiodעין", ובקביעתו לפיה הפנייה השלישית של המבקש מהווה הודעת סירוב כאשר
23 מדובר בפנייה לקבלת פיצוי.
24
25
26
27
28
29
30 עוד נטען כי בימ"ש שגה שלא פסק פיצויים לדוגמא למרות קביעתו כי המשיבים הפרו את
31 הוראות סעיף 30 א (ה) לחוק התקשורת, בכך שלא ציינו את המילה "פרסומת".
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 71598-07-17 רז נ' לוי ואח'

6. לאחר שעיינתי בבקשת רשות ערעור ובנספחיה, הגעתי למסקנה ולפיה דין הבקשה להידחות אף ללא צורך בתגובה וזאת מהנימוקים כדלקמן:

7. הלכה היא כי "ההליך המשפטי בבית המשפט לתביעות קטנות נועד להיות הליך פשוט ומהיר, וכדי לשמור על תכלית זו נקבעה ההלכה לפיה אמת המידה למתן רשות ערעור על פסקי דינו היא מחמירה במיוחד, כשרשות זו תינתן רק במקרים חריגים ביותר בהם נפל פגם מהותי הדורש את התערבותה של ערכאת הערעור (רע"א 1196/15 צח בר נ' פורטל (פורסם בנבו) (18.3.2015)). רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט לתביעות קטנות לא בהכרח תינתן אף כאשר מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות החורגת מעניינם הישיר של הצדדים למחלוקת..." (רע"א 2095/15 אולמי נפטון בת ים בע"מ נ' משיח, פסקה 4 לפסק דינו של כב' הש' צ' זילברטל (20.5.15)).

המקרה שלפני אינו נכנס לגדר החריגים המצדיקים מתן רשות ערעור. מסקנות בימ"ש קמא תחומות לגדר המחלוקת שבין הצדדים לפי כתבי הטענות שהונחו בפניו ולא מצאתי כי נגרם עיוות דין למבקש או כי פסק הדין הוא בעל חשיבות למקרים אחרים הנדונים בבימ"ש לתביעות קטנות ואף לא מצאתי טעות ממשית המצריכה התערבות.

8. הטענה העיקרית של המבקש בבקשה שלפני זהה לטענה שהעלה המבקש בדיון שהתקיים ביום 13.7.17.

הטענה היא, כי תוכן המסמכים שצירפו המשיבים לכתב ההגנה היה שונה במועדים הרלוונטיים להליך הנוכחי, והמסמכים הרלוונטיים הם אלה שהגיש המבקש במועד הדיון. בבקשה שלפני המבקש מכנה את אופן הפעולה של המשיבים כ"זיוף בוטה".

(א) טענה זו נדחתה בדיון ע"י בימ"ש קמא ואני מסכימה עם מכלול הנימוקים כפי שפורטו בפסה"ד:

(1) במסגרת כתב התביעה המבקש התייחס להודעות שקיבל מהמשיבים לאחר 13.11.16 בטבלה שערך בסעיף 6 וכינה אותן הודעות בהסכמה. בטבלה יש אבחנה בין הודעות שהתקבלו ללא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 17-07-71598 רז נ' לוי ואח'

1 הסכמה לבין כאלה שהתקבלו בהסכמה אך לוו בהפרות חוק נוספות: "הסכמה+הפרות
2 חוק".

3 גם בסעיף הסעדים לא טען המבקש כי כל ההודעות התקבלו בידי לאחרי הרישום לאתר ללא
4 הסכמה וכי מגיע לו פיצוי בקשר לכך.

5 מבלי לגרוע מהאמור המבקש ציין בסעיף 10 לכתב התביעה כי בדף הרישום לאתר לא היה
6 אזכור להסכמה, אלא שכתב התביעה יוצא מנקודת הנחה לפיה עם רישומו לאתר של משיבה
7 3, ניתנה הסכמתו של המבקש לקבלת הודעות פרסומת.

8 ההסכמה גם נלמדת מכך שהתובע מלין בכתב התביעה כי לאחר ששלח הודעת סירוב לא הוסר
9 וכך בטבלה שערך יש הודעות שמכונות "הסכמה + הפרות חוק" ולאחריהן הודעות שמכנה
10 "לאחר סירוב מייל".

11 בדיון ביום 13.7.17 טען לראשונה כי לא ניתנה מעולם הסכמה. דין שינוי הגרסה להידחות.
12 נקבע כי: "ככל שסבר התובע, כי לא ניתנה על ידו הסכמה, היה עליו לציין זאת בכתב
13 התביעה, אלא שהוא כאמור ציין ההפך מכך לאמור: "הסכמה + הפרות חוק". היינו –
14 התובע הלן על הפרת נלוות כגון אי ציון המילה פרסומת, אך הוא לא חלק על הסכמתו
15 למשלוח ההודעות".

16
17 אציין, כי לא ניתן להתעלם מכך שטענותיו של המבקש ל"זיוף" לא הועלו גם לא בדרך של
18 כתב תשובה, והטענה בדיון היתה מפתיעה ושונה לחלוטין מחזית המחלוקת אשר גובשה
19 בכתבי הטענות.

20 גם אם אין מדקדקים בסדרי הדין בתביעות קטנות, אין פירושו של דבר, שבית משפט חייב
21 להתעלם מסדרי הדין.

22
23
24
25
26
27

28 בימ"ש קמא קבע כי המבקש שהינו "שחקן מנוסה" בבימ"ש לתביעות קטנות יכול היה לבקש (2)
29 תיקון כתב התביעה אך מטעמיו שלו לא עשה כן.

30
31 יש לזקוף לחובתו של המבקש את העלאת הדברים בהפתעה.
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 71598-07-17 רז נ' לוי ואח'

המבקש אמנם טוען כי עסקין בראיות הזמה שלא היה צריך לצרפן קודם לכן, אך לא ניתן להתעלם מחזית המחלוקת העולה מכתב התביעה וכתב ההגנה; ו"ראיות הזמה" אלו יוצרות עילת תביעה חדשה.

אציין; כי לא ניתן להתעלם מכך שטענותיו ל"זיוף" לא הועלו גם לא בדרך של כתב תשובה; מעבר לכך, לביהמ"ש אין כל אינדיקציה אודות מהימנות ואמינות האתר ממנו הוצאו המסמכים שהוגשו ע"י המבקש בדיון, וממילא המבקש לא הביא עמו איש מקצוע או גיבה את המסמכים שביקש להציג בחוות דעת מקצועית.

המבקש לא הרים את נטל הראיה להראות כי המסמכים היו שונים במועד הרישום.

בהקשר זה אציין כי אין בידי לקבל את טענת המבקש כי בימ"ש קמא שגה בקביעתו הנטל הינו על כתפי המשיבים.

אמנם בהתאם לסעיף 30 א (ב) לחוק התקשורת הנטל על הנתבע להראות כי ביקש את הסכמת התובע למשלוח הודעות פרסומת וכי ההסכמה ניתנה (רע"א 1231/17 רז נ' אימפרשן מדיה בע"מ, פסקה ח' להחלטת כב' הש' המשנה לנשיאה א' רובינשטיין (20.4.17)), אך בענייננו המבקש כאמור לא חלק בכתב התביעה על רכיב ההסכמה והעלה טענתו, על דרך הרחבת חזית במועד הדיון.

(ב) סעיף 30 א (ב) לחוק התקשורת קובע כי:

"לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא הסכמה מראש מפורשת של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה".

עפ"י החוק לשם שיגור דבר פרסומת נדרשת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, פרט לחריגים שנקבעו בחוק.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 17-07-71598 רז נ' לוי ואח'

מעיון בכתב התביעה עולה כי המבקש לא טען להפרת סעיף 30 א (ב) לחוק התקשורת כי אם להפרות של סעיפים אחרים בחוק זה.

משכך, אני סבורה כי לפי כתב התביעה המבקש לא העמיד כפלוגתא את עניין הסכמתו למשלוח ההודעות ונקודת המוצא היא כי הודעות הפרסומת שנשלחו למבקש בין התאריכים 13.11.16 עד 20.11.16 נשלחו בהסכמתו ויש לבחון האם קוימו הוראות סעיף 30 א (ה) (1) לחוק התקשורת כנדרש.

בנסיבות אלה, טענות המבקש בדבר העדר הסכמתו למשלוח הודעות פרסומת היא בגדר טענה חדשה ומהווה הרחבת חזית.

9. בימ"ש קמא קבע כי ההודעות אשר נשלחו לאחר הודעת הסירוב ועד לביצוע ההסרה אינן עולות כדי הפרה של הוראות חוק התקשורת מארבעה טעמים.

הנימוק השלישי הינו כי פניית המבקש למשיבים ביום 23.11.16 בבקשת ההסרה שנשלחה מדוא"ל אחר מעלה תהיות וקשיים שיש לזקוף לחובת המבקש.

המבקש טוען כי אין מדובר בהודעת סירוב כי אם בפנייה לקבלת פיצוי.

הנימוק הרביעי הינו שהמשיבים הראו כי פעלו לביצוע ההסרה ביום 20.11.16 באמצעות עובדת מטעמם ותקלה הביאה להמשך השליחה. בימ"ש קמא קבע כי "תיעוד זה מאיין לטעמי את רכיב המשלוח ביודעין".

המבקש טוען כי בהתאם לסעיף 30 א (י) (5) לחוק הואיל ובימ"ש קמא כי המשיבים טיפלו ביום 20.11.15 בהודעת סירוב, מאותו רגע למשיבים לא יכולה להיות הגנה בעניין זה.

אני נדרשת להכריע בטענות המבקש בעניין זה.

בימ"ש קמא ביסס את המסקנה לפיה התנהלות המשיבים לאחר שליחת הודעת הסירוב ע"י המבקש ביום 20.11.16 הייתה תקינה גם בהנחה שתנאי השימוש באתר היו כפי שהמבקש טען בדיון ביום 13.7.17.

משכך, מסקנת בימ"ש קמא בנוגע להודעות שנשלחו לאחר הודעות הסירוב ועד לביצוע ההסרה לפיה אין בהן הפרה של הוראות החוק נכונה ואין מקום להתערב בה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 71598-07-17 רז נ' לוי ואח'

10. באשר לטענת המבקש בנוגע לאי פסיקת פיצויים חרף העובדה שנקבע כי המשיבים לא ציינו את המילה "פרסומת":

סעיף 30 א (י) (1) לחוק התקשורת קובע כי ביהמ"ש רשאי לפסוק לנמען פיצוי ללא הוכחת נזק סכום שלא יעלה על 1,000 ₪ בגין כל דבר פרסומת שקיבל בניגוד להוראות סעיף 30 א לחוק התקשורת.

סעיף 30 א (י) (3) קובע כי לשם קביעת סכום הפיצוי ישקול בית המשפט, בין היתר, את השיקולים הבאים: (1) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו (2) עידוד הנמען למימוש זכויותיו (3) היקף ההפרה. כן נקבע כי אין להביא בחשבון את גובה הנזק שנגרם מההפרה.

ברע"א 1954/14 חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונת מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (4.8.14) כב' הש' פוגלמן עמד על מטרתו של הפיצוי לדוגמא בחוק התקשורת: "נקודת המוצא שבבסיס סעיף 30 א (י) לחוק היא שנמען של דבר פרסומת שנשלח בהפרה של החוק לא יטרח להגיש תובענה לפיצוי בגינה משום שהנזק האישי שנגרם לו נמוך מן העלות הכרוכה בניהולה. בשל כך נקבע בחוק פיצוי בסך של עד 1,000 ש"ח להפרה ללא הוכחת נזק. סעיף זה קובע כי בקביעת שיעור הפיצוי אין להידרש לשיעור הנזק שנגרם לתובע בגין ההפרה. הסעיף מניח אפוא שאפשר שהנזק שנגרם לתובע בודד הוא זניח, ושאדם בר דעת לא היה בא בתביעה בגינו (סעיף 4 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]), ואף על פי כן מסמיך את בית המשפט לפסוק פיצוי בסכום לא מבוטל בגין כל הפרה. מטרת הפיצוי אינה להשיב את מצבו של התובע לקדמותו (שהרי אין להתחשב בשיעור הנזק שנגרם לו), כי אם לאכוף את החוק, להרתיע את הנתבע ולתמרץ הגשת תביעות יעילות. זהו אפוא פיצוי לדוגמה (ראו עניין גלסברג, בפסקאות ט'-י').".

מלשון סעיף 30 א (י) (1) עולה ברורות כי המחוקק לא חייב את בית המשפט בפסיקת הפיצוי אלא הותיר זאת לשיקול דעתו. במקרים מתאימים בימ"ש רשאי שלא לפסוק פיצוי אם הוא מגיע למסקנה שאין הצדקה לפסיקת הפיצוי כמבוקש. בימ"ש קמא קבע כי אכן בהודעות לא צוינה המילה פרסומת למרות שיש וניתן היה לטעון כי התוכן בחלקו לפחות משקף את הקורס החינמי לשיווק אליו נרשם המבקש.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 17-07-71598 רז נ' לוי ואח'

בימ"ש קמא בחן ביחס לתביעה שהוגשה שיקולים מהסוג שנועד לעודד הגשת תביעות יעלות
שיגשימו את תכליות החוק.

בימ"ש קמא קבע כי בשל כך שמהות התביעה של המבקש אינה מוצדקת, אין מקום לפסוק
לו פיצויים. משנדחו מרבית הטענות והובהר כי המשיבה 3 מנסה להקפיד על הוראות החוק
אין מקום לפסוק פיצויים בשל אי הכללת המילה "פרסומת".

בימ"ש קמא גם הפנה בסעיף 28 לפסה"ד להחלטה שניתנה על ידי ברת"ק 16-11-43995 צוויק נ' לאומי
קארד בע"מ (20.11.16) שם התייחסתי לעיסוק הלא מידתי של בתי המשפט בתביעות
המוגשות לפי חוק התקשורת וכן ציין כי: **"גם אם הייתה חלילה אי הבנה בין הצדדים**
(והייתה מתקבלת טענת אי הסכמה) – והתובע סבר שיקבל הודעות מסוג אחד וקיבל בסופו
של יום הודעות מסוג אחר, הרי שהנושא הוסדר לאחר זמן קצר, והדרישה לפיצוי גבוה כל
כך, צורמת ולוקה בחסר".

השיקולים ששקל בימ"ש קמא באשר לפסיקת פיצוי בהחלט נמנים עם השיקולים המצוינים
בסעיף 30 א (י) (3) לחוק התקשורת ובכל מקרה, רשימת השיקולים בסעיף אינה רשימה
סגורה.

לא ראיתי לנכון להתערב בקביעת בימ"ש קמא לפיה לא נמצא כי המבקש זכאי לפיצוי בגין
כך שהמילה "פרסומת" לא צוינה בהודעות.

12. לסיכום:

א. לאור האמור לעיל, דין בקשת רשות ערעור להידחות.

ב. משלא נדרשה תשובה, אין צו להוצאות.

ג. המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י' אב תשע"ז, 02 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 71598-07-17 רז נ' לוי ואח'

אמיל טח
אביגיל כהן, שופטת